

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α4**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα, 14/07/2021

Αριθμός απόφασης: 2078

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2014) «*Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής*».

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 19/03/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του , ΑΦΜ , κατοίκου , κατά της υπ'

αριθμ. πρωτ. /12-01-2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ελευσίνας στην υπ' αριθμ. πρωτ. /24-12-2020 αίτησης περί ανάκλησης των υπ' αριθμ. /2003, /2003 και /2005 φύλλων ελέγχου εισοδήματος και της συναφούς σιωπηρής απόρριψης του αιτήματος περί επιστροφής των φόρων και του αιτήματος περί ανάκλησης των σχετικών ταμειακών βεβαιώσεων, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Ελευσίνας.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 19/03/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του , ΑΦΜ , η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τα στοιχεία φακέλου, κατά των υπ' αριθμ. /2003, /2003 και /2005 φύλλων ελέγχου φόρου εισοδήματος, οικονομικών ετών 1994, 1995 και 1999 αντίστοιχα, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγές, επί των οποίων εκδόθηκαν οι με αριθμ. /2017 και /2017 αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά και η με αριθμ. /2017 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών αντίστοιχα. Εν συνεχεία κατά των ως άνω αποφάσεων ασκήθηκαν εφέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι με αριθμ. /2020 και /2020 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά και η με αριθμ. /2019 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αντίστοιχα. Με τις ως άνω αποφάσεις, πρωτόδικες και εφετειακές, κρίθηκε το ζήτημα της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να εκδώσει τα επίδικα φύλλα ελέγχου, επί τη βάση του οποίου ζητείται και η ανάκλησή τους με την παρούσα ενδικοφανή, και απερρίφθη ο σχετικός ισχυρισμός.

Ο προσφεύγων με τη με αριθμ. πρωτ. /12-01-2021 αίτησή του προς της Δ.Ο.Υ. Ελευσίνας ζήτησε την ανάκληση των υπ' αριθμ. /2003, /2003 και /2005 φύλλων ελέγχου φόρου εισοδήματος οικονομικών ετών 1994, 1995 και 1999 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ελευσίνας, και των αντίστοιχων ταμειακών βεβαιώσεων σε συμμόρφωση προς τις υπ' αριθμ. /2017 και /2017 αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και τη διαγραφή αυτών, την επιστροφή εντόκως ως αχρεωστήτως εισπραχθέντων όσων ποσών έχουν εισπραχθεί και αφορούν τους ως άνω τίτλους που εδράζονται σε αντισυνταγματικές νομοθετικές ρυθμίσεις και την άρση των σχετικών λοιπών δεσμεύσεων, μέτρων διοικητικού εξαναγκασμού.

Ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Ελευσίνας με το με αριθμ. πρωτ. /12-01-2021 έγγραφο απάντησε στην ως άνω αίτηση του προσφεύγοντος ενημερώνοντάς τον ως εξής:

«.....

α. Κατά γενική αρχή του διοικητικού δικαίου και εφ' όσον ο νόμος δεν ορίζει το αντίθετο, η Διοίκηση δεν έχει, κατ' αρχήν, υποχρέωση να ανακαλεί τις παράνομες πράξεις της, για τις οποίες έχει παρέλθει η κατά νόμο προθεσμία υποβολής ή που έχουν προσβληθεί ανεπιτυχώς. Εν προκειμένω, αφενός πρόκειται για φύλλα ελέγχου καθ' όλα νόμιμα, αφετέρου η νομιμότητά του έχει ήδη κριθεί τελεσιδίκως και εκ τρίτου τα φύλλα ελέγχου εξεδόθησαν το 2003 και ζητείται η ανάκλησή τους 17 έτη μετά.

Σε κάθε περίπτωση η Διοίκηση σύμφωνα με όσα εξετάθηκαν στην υπό Β σκέψη δε δύναται να εκδώσει διοικητική πράξη αντίθετη σε όσα κρίθηκαν τελεσιδίκως και επομένως καλύπτονται από το δεδικασμένο.

Μάλιστα σε περίπτωση ύπαρξης δεδικασμένου δεσμεύεται ότι μόνο η Διοίκηση αλλά και τα δικαστήρια, τα οποία δε δύνανται να επανέλθουν και να κρίνουν διαφορετικά.

β. Σημειώνεται ότι η θεωρία περί ομοίων πράξεων της οποίας γίνεται αναφορά στην αίτηση, συνιστά νομολογιακή παραδοχή, και όχι κανόνα δικαίου που τυγχάνει γενικής εφαρμογής και δεν εφαρμόζεται, ούτε έχει γίνει δεκτή νομολογιακά στο πεδίο των φορολογικών διοικητικών πράξεων, για τις οποίες ισχύει η αρχή της μη ανάκλησης, ως απόρροια της αρχής της βεβαιότητας του φόρου.

Σε κάθε περίπτωση, η θεωρία των ομοίων πράξεων αφενός προϋποθέτει αμετάκλητη δικαστική απόφαση με την οποία ακυρώνεται ατομική διοικητική πράξη για το λόγο ότι στηρίχθηκε σε διάταξη αντίθετη προς υπέρτερης τυπικής ισχύος κανόνα δικαίου και αφετέρου ύπαρξη ομοίου περιεχομένου ατομικών διοικητικών πράξεων, οι οποίες έχουν εκδοθεί με βάση την ίδια διάταξη, εφόσον για την ανάκλησή τους υποβληθεί στη Διοίκηση αίτηση σε εύλογο χρόνο μετά τη δημοσίευση της ακυρωτικής αποφάσεως του δικαστηρίου.

Εν προκειμένω, σύμφωνα με όσα εξετάθηκαν στην υπό Γ iv σκέψη, δε συντρέχει ύπαρξη δικαστικής απόφασης που κηρύσσει την αντισυνταγματικότητα της εφαρμοζόμενης στη συγκεκριμένη περίπτωση διάταξης του άρθρου 68 του ν. 3323/1955 και του άρθρου 84 παρ. 1 του ν. 2238/1994. Και σε κάθε περίπτωση δεν εφαρμόστηκε διάταξη περί παράτασης της παραγραφής. Αλλά και αν συνέτρεχε ζήτημα εφαρμογής της επικαλούμενης δικαστικής απόφασης το αίτημα ανάκλησης υποβάλλεται 3 έτη μετά την έκδοση της απόφασης, δηλαδή καθ' υπέρβαση του εύλογου χρόνου.

Τέλος, οι αναφορές στις δικαστικές αποφάσεις στο τέλος της αίτησης, δεν επηρεάζουν την παρούσα αίτηση και τους ισχυρισμούς, διότι αφορούν άλλα φύλλα ελέγχου και άλλους φορολογούμενους.»

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ελευσίνας και κατ' επέκταση των υπ' αριθμ. /2003, /2003 και /2005 φύλλων ελέγχου φόρους εισοδήματος οικονομικών ετών 1995, 1996 και 1999 αντίστοιχα, σε συμμόρφωση προς τις αποφάσεις του ΣτΕ και κάθε άλλης συναφούς με αυτήν πράξης μεταγενέστερης ή προγενέστερης, την επιστροφή των αχρεωστήτων καταβληθέντων ποσών που έχουν εισπραχθεί για τους ως άνω νόμιμους τίτλους νομιμοτόκως, και την ανάκληση οιασδήποτε πράξης εκτέλεσης ή πράξης

δέσμευσης ή διοικητικού εξαναγκασμού έχει ως αιτία τις ως άνω πράξεις, ισχυριζόμενος ότι η μη ανάκληση ή η μη ακύρωση των υπό κρίση πράξεων και η μη επιστροφή των χρημάτων που εισπράχθηκαν με βάση τις πράξεις αυτές είναι παράνομη ως αντισυνταγματική πράξη/άρνηση της Διοίκησης και ως εκ τούτου ακυρωτέα.

Επειδή σύμφωνα με το **άρθρο 63 παρ. 1 του ν. 4174/2013**:

«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου.

Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου ορίζεται σε εξήντα (60) μέρες για φορολογούμενους κατοίκους εξωτερικού.

Η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής δεν ισχύει στις περιπτώσεις των διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, σύμφωνα με την περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως εκάστοτε ισχύει.»

Επειδή, στην **παρ. 8 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013** ορίζεται ότι «κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας... Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη».

Επειδή στην **ΠΟΛ. 1064/2017** "Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων(Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής" ορίζεται ότι:

«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί πράξεις, ρητές ή σιωπηρές, που εκδίδονται ή συντελούνται από 1.1.2014 και εφεξής, σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (άρθρο 2 του ν. 4174/2013) οφείλει, πριν από την προσφυγή του στη Διοικητική Δικαιοσύνη, να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με αίτημα

επανεξέτασης στο πλαίσιο της ειδικής διοικητικής διαδικασίας, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο β' εδ. της παρ. 1 του άρθρου 35 και στο στ' εδ. της παρ. 1 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ.

2. Η άσκηση οποιασδήποτε άλλης διοικητικής προσφυγής κατά των υποκειμένων στην ενδικοφανή προσφυγή πράξεων των φορολογικών αρχών, είναι απαράδεκτη.»

Επειδή με τις διατάξεις του **άρθρου 45 του ν. 4174/2013**, ορίζεται ότι:

«1. Η είσπραξη των φόρων και των λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα πραγματοποιείται δυνάμει εκτελεστού τίτλου.

2. Εκτελεστοί τίτλοι από το νόμο είναι:

α) στην περίπτωση άμεσου προσδιορισμού φόρου, ο προσδιορισμός του φόρου, όπως προκύπτει ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης,

β) στην περίπτωση διοικητικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη προσδιορισμού του φόρου

γ) στην περίπτωση εκτιμώμενου προσδιορισμού φόρου, η πράξη εκτιμώμενου προσδιορισμού του φόρου,

δ) στην περίπτωση διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, η πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου,

ε) στην περίπτωση προληπτικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη προληπτικού προσδιορισμού του φόρου,

στ) σε περίπτωση έκδοσης οριστικής δικαστικής απόφασης, η απόφαση αυτή,

ζ) σε περίπτωση επιβολής προστίμων οι αντίστοιχες πράξεις,

η) σε περίπτωση ενδικοφανούς προσφυγής, η απόφαση της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.»

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, στην έννοια «οποιαδήποτε πράξης» έχει εκδοθεί σε βάρος υπόχρεου, εντάσσονται οι πράξεις προσδιορισμού κύριου ή πρόσθετου φόρου, προστίμου, προσαυξήσεων, ή και τελών ή πράξη επιβολής οποιασδήποτε κυρώσεως για παράβαση της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας που έχει εκδοθεί σε βάρος του ακόμα και η απόρριψη εν όλω ή εν μέρει συγκεκριμένου αιτήματός του από τη Φορολογική Αρχή που αναφέρεται σε φορολογική διαφορά.

Επειδή, εξάλλου δεν προσβάλλονται παραδεκτώς με ενδικοφανή προσφυγή πράξεις των διοικητικών οργάνων που στερούνται εκτελεστότητας, επειδή δεν θεσπίζουν κανόνα δικαίου.

Επειδή, όπως έχει γίνει παγίως δεκτό (Ολ. ΣτΕ 834/2010, ΣτΕ 2062/1968, ΣτΕ 330/2018, ΣτΕ 3416/2017, ΣτΕ 1215/2017, ΣτΕ 1445/2016, ΣτΕ 4603/2012, ΣτΕ 3829/2012, ΣτΕ 1802/2012,

2613-16/2009, ΣΤΕ 2972-80/2008, ΣΤΕ 368/2007, ΣΤΕ 1625/2001, 236/1998 κ.ά.), κατά την έννοια των άρθρων 1, 2, 63 παρ. 1 και 285 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97), 1 και 73 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (π.δ/γμα 331/1985, Α' 116) και 8 παρ. 4 του ν.δ/τος 4486/1965 (Α' 131), φορολογική διαφορά υπαγόμενη στην αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων γεννάται από ατομικές διοικητικές πράξεις, με τις οποίες είτε επιβάλλεται αμέσως φορολογικό βάρος ή φορολογική κύρωση είτε κρίνεται αντικείμενο ευθέως συναπτόμενο με συγκεκριμένη φορολογική ή συναφή υποχρέωση συνδεδεμένη με φορολογητέα ύλη ατομικώς ορισμένη, η οποία αμφισβητείται εν όλω ή εν μέρει με την προσφυγή. Δεν υπόκεινται, αντιθέτως, σε προσφυγή ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων οι διοικητικές πράξεις οι σχετιζόμενες με την καθ' όλου εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας, μη συνδεδεμένες, όμως, αμέσως προς συγκεκριμένο φορολογικό βάρος, ατομικώς καθ' υποκείμενο και αντικείμενο προσδιοριζόμενο.

Επειδή, εξάλλου, η δυνατότητα άσκησης προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφέρονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφερόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣΤΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή, εν προκειμένω, ο προσφεύγων κατά των υπ' αριθμ./2003,/2003 και/2005 φύλλων ελέγχου φόρου εισοδήματος, οικονομικών ετών 1994, 1995 και 1999 αντίστοιχα, έχει ήδη ασκήσει ένδικα μέσα και σύμφωνα με το άρθρο 70 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/1999) ορίζεται ότι:

«1.Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης προσφυγής από τον ίδιο προσφεύγοντα κατά της αυτής πράξης ή παράλειψης. [...]»

Επειδή, το ζήτημα της παραγραφής έχει ήδη κριθεί από τα διοικητικά δικαστήρια, τελεσίδικα, με βάσει τις αρχικές προσφυγές του, απαραδέκτως ασκεί δεύτερη προσφυγή (ενδικοφανή) κατά των ιδίων πράξεων.

Επειδή, εξάλλου, η με αριθμ. πρωτ./12-01-2021 προσβαλλόμενη απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ελευσίνας έχει πληροφοριακό χαρακτήρα και δεν αποτελεί πράξη εκ της οποίας απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφέρονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών και ως εκ τούτου στερείται εκτελεστότητας και δεν προσβάλλεται με ενδικοφανή προσφυγή.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 19/03/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του , ΑΦΜ , ως απαράδεκτης.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.